

Ἡ «Βιομηχανικὴ Ἐπιθεώρησις» ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ποῦ προέ-
βλεψε καὶ προειδοποίησε τὴν κυβέρνησιν καὶ τοὺς ἄλλους
ὑπευθύνους παράγοντας τοῦ
δημοσίου βίου τῆς χώρας
μας περὶ τῶν ἐπερχομένων
μεγάλων δεινῶν εἰς τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν — μὲ τὸ ἄρθρον
«Παιδεία S.O.S.», ποῦ ἐδημοσίευσε τὸν Νοέμβριον τοῦ
1974 ! Τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο εἶχε θεωρηθῆ τότε «ἐξωπραγματι-
κὸν» καὶ «ἀστόχως κινδυνολόγον», ὅμως τὰ ὅσα ἐμεσολά-
βησαν ἔκτοτε (κορυφωθέντα σήμερον μὲ τὴν πλήρη διάλυσιν
ποῦ χαρακτηρίζει τὸν χῶρον τῆς —μόνον κατ' εἰρωνικὸν
εὐφημισμὸν, πλεόν, ἀποκαλουμένης— «ἀνωτάτης ἐκπαιδευ-
σεως») ἐδικαίωσαν κατὰ τρόπον πλήρη τὰς δυσσοιώνους πρὸ
τετραετίας προβλέψεις μας· ὅπως, ἄλλωστε, καὶ τὰς ἐπα-
νελημμένας ἔκτοτε θλιβερὰς διαπιστώσεις μας διὰ τὴν συν-
τελουμένην ἀποσύνθεσιν τῶν ΑΕΙ. Τώρα ὅλοι σχεδὸν —ἀκόμη
καὶ οἱ ἠθικοὶ αὐτουργοὶ τῆς δολοφονίας τῆς παιδείας ἐν Ἑλ-
λάδι— ἀρχίζουν νὰ ἀντιλαμβάνωνται τὸ μέγεθος τοῦ προβλή-
ματος ἢ, τουλάχιστον, αὐτὴν τὴν ἐντύπωσιν δίδουν. Ἴσως
νὰ ὑπάρχη καιρὸς διὰ νὰ εὔρεθῆ λύσις —τὴν ὑστάτην στι-
γμὴν. Ἴσως ἤδη νὰ εἶναι πολὺ ἀργά . . . Τὸ κράτος, αἱ πανε-
πιστημιακαὶ ἀρχαί, τὰ κόμματα καὶ ἡ «προοδευτικὴ» μερὶς τοῦ
Τύπου, ποῦ μὲ τὴν στάσιν των συνετέλεσαν εἰς τὸ οἰκτρὸν
κατάντημα τῆς παιδείας, ἅς ἀνανήψουν ἐμπράκτως. Ἦλθεν ἡ

ῶρα τοῦ νυστερίου —τὸ ὁποῖον, δυστυχῶς, ἡ κυβέρνησις φοβεῖται νὰ χρησιμοποιήσῃ, προτιμῶσα τὰ «ματζούνια» τῶν «συμβιβαστικῶν χειρισμῶν», τὰ καταπότια τῶν χωρὶς ἀντίκρουσμα ἀπειλῶν, τὰς ἐντριβὰς καὶ τὰ ἔμπλαστρα ἡμιμέτρων, τοὺς ἐξορκισμοὺς τῶν διακηρύξεων . . . Ἐκεῖ ὅπου ἔφθασαν τὰ πράγματα, «τὸ χάσιμο» ἐνὸς σπουδαστικοῦ ἔτους (ποῦ ἐπιβάλλεται, πλέον, καίτοι τοῦτο θὰ ἀποτελέσῃ «πληρωμὴν σπασμένων» καὶ διὰ τοὺς μὴ εὐθυνομένους, ἐπιμελεῖς φοιτητάς), εἶναι ἀπώλεια ἀσήμαντος διὰ τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν εἰς τὴν χώραν μας ἐν συγκρίσει πρὸς ὅ,τι ἔχει χαθῆ, χάνεται καθημερινῶς καὶ θὰ χαθῆ καὶ εἰς τὸ μέλλον, ἂν δὲν γίνῃ ἀμέσως ἡ ἐγχείρησις ἐπὶ τοῦ χαροπαλαίου ἀσθενοῦς . . .